

РЕШЕНИЕ

№ 2560

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11984** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР. Образувано е по жалба М. К. А. ЕГН [ЕГН] от@@@[жк]бл.112 вх.Б ап.32 срещу ЗАПОВЕД №517з-5957 от 28.10.2020г.на Началник отдел „Охранителна полиция“-ОД на МВР-С., с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца.

По изложените в жалбата съображения за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за материална незаконосъобразност – се моли заповедта да бъде отменена. Конкретно се визира, че е нарушен чл.195, ал.1 от ЗМВР, тъй като заповедта е издадена на 28.10.2020г. след изтичане на 2-месечния срок от откриване на деянието, което е станало с получаването на справка рег.№517р-13 380 от 09.07.2020г.. На следващо място се визира, че не са изискани надлежно обяснения на служителя- първия път е бил в отпуск /поради временна нетрудоспособност/, а втория път му е вменено с поканата различно деяние от това, за което е ангажирана отговорността му. Сочи се, че фактическата обстановка е описана в акта хаотично и съответно не са отразени фактите, че преди да се състави АУАН на турския гражданин, той е бил проверен за алкохол и съответно е започнало и дознание. Визира се, че няма място, време и обстоятелства за деянието. Твърди се, че неправилно е посочена и нарушената норма – чл.80, ал.1 т.1 от Инструкция №8121з-794 от 20.10.2014г., доколкото същата вменява нарушение на нормативната уредба, а деянието е за неизпълнение на служебните задължения –чл.200, ал.1 т.11 от ЗМВР

вместо по чл.194, ал.1 т.1 от ЗМВР. По същество – се твърди, че не е доказано деянието. Допълва се, че няма мотиви за формата на вината, както и не е съобразена нормата на чл.206, ал.2 от ЗМВР при определяне на вида на наказанието – да се прецени тежестта на нарушението, настъпилите последици и цялостното поведение на служителя. В подкрепа на доводите си страната се позовава на съдебна практика и моли да се уважи жалбата като се отмени заповедта. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А..

Ответната страна – чрез юрк.И. – оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрк.възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адв.хonorар до намаляването му на 300лв..

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок на 23.11.2020г. /при връчване на 16.11.2020г./, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Отговорността на младши инспектор М. К. А., младши автоконтрольор I степен в група КПДГПА на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР, е ангажирана за това, че на 05.01.2020г. на ПП I-8 при отработване на ПТП с чуждестранен гражданин, при съставянето на АУАН 19632/05.01.2020г. не е изпълнил задължението си по чл.44, ал.4 от ЗАНН да представи незабавно АУАН на инспектора в ОДЧ Г. П. като административно-наказващ орган. Визирано е, че е нарушен и чл.80, ал.2 т.1 от Инструкция №8121з-794 от 20.10.2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрола на пътното движение, изразяващо се в това служителят да познава и изпълнява нормативната уредба. Посоченото е дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2 т.2 от ЗМВР –/неизпълнение на служебни задължения/, за което на основание чл.200, ал.1 т.11. от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за минималния срок от 6 месеца със заповед №517з-5957 от 28.10.2020г. на началник отдел „ОП“ -Комисар Ив.А..

Видно е, че производството е започнало със заповед на л.25 №517з-1848 от 13.04.2020г. за извършване на проверка по постъпилите данни в справка от 03.04.2020г. като е назначена комисия от инспектори Н., Г. и А. от РУ-С..

На л.26 е приложена справката от 03.04.2020г. на полицейски инспектор Т., видно от която след съставяне на АУАН актосъставителят описва в актовата книга изготвения от него АУАН и се оставя на базите като акта, съставен от А. е оставен в дежурната част на РУ С., тъй като база „С.“ е била в ремонт. Отделно е визирано, че описаните актове се отчитат в група О. срещу подпис от служител АНД. АУАН, за които се води ДП, се представят в оригинал с изготвена докладна записка също срещу подпис.

От инспектор Т. е и справка №р-5109 от 16.03.2020г., видно от която на 05.01.2020г. от 7,30ч. до 19,30ч. А. и А. като АП-Д.-310 са изпълнявали задълженията си като в 18,10ч. е получен сигнал за т.а, който е осъществил ПТП на паркинг и е напуснал местопроизшествието. Водачът е турски гражданин и е установен по-късно като е отчетена алкохолна проба от 2,12промила. Съставен е АУАН-2бр. за напускане на ПТП и за употребения алкохол, за което е започнало и дознание. Посочено е, че по обяснения на жалбоподателя документите са оставени в дежурната на РУ-С..

Проверката е завършила със справка на л.20 рег.№УРИ- 517 р-13380 от 09.07.2020г. на ОД на МВР, изготвена от Комисия с председател гл.инспектор Н. и членове- Г. и А. от РУ-С. , които предлагат на А. да се наложи дисциплинарно

наказание „порицание“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл.44, ал.4 от ЗАНН да представи незабавно АУАН на наказващия орган.

На л.29 е сведение от М. А. /обяснения/ от 28.02.2020г., видно от които се описва случая, както и се маркира, че оригиналите на актовете и дознанието е оставено в дежурната на РУ-С., а копие от АУАН е изпратено в ОД на МВР-С..Същото е посочено в сведението от Р. А. на л.30, че е съставен АУАН от колегата му А. като предвид времето няма конкретни спомени.

На л.55 приложено ново сведение от 13.05.2020г. от А., който обяснява, че е изпълнил задълженията си и не е замесен в изчезването на СУМПС, описано като иззето доказателство към АУАН №19631 от 05.01.2020г..

На л.32 е ежедневна форма на отчет от автопатрула като е отразено, че в 18,57ч. са съставени 2 АУАН на турския гражданин К. Д. №19631 и №19632 /т.е процесния/.

На л.34 е докладната записка от 12.02.2020г. от Началник отдел ПП, в което е посочено, че АУАН №19631 от 05.01.2020г. е вписан в позиция №706 и не е получен от служител на О. като в дневника на групата е посочено, че е отчетено копие без отнети документи. Намерено е копие на АУАН и копие с докладна записка, както и копие от протокол за ПТП, видно от които е иззето СУМПС. На копието е установено дописване на ръка, че оригинала е оставен в РУ-С.. Не е установено къде е СУМПС. Вторият АУАН №19632 /т.е. процесния/ е вписан на позиция 711 като е получен от служител на 07.01.2020г..

Приложени са копия от актовата книга, копия от протокола за ПТП и АУАН-л.65.

На л.49 е докладна и от Началник отдел ОП, че СУМПС описано като иззето с АУАН №19631 от 05.01.2020г. не е открито, както и че по нохд №4/2020г. лицето е лишено от право да управлява МПС.

Дадено е на л.46 сведение от Т. И. като дежурен в ОДЧ, който изнася данни във връзка със СУМПС, че е направено копие и същото е останало към документите при него,но не знае къде е оригинала.

Сведение по същия въпрос има от дознателя Л.- л.47.

Също сведение на л.48 е дадено и от Г. П. като оперативен дежурен на 05.01 и на 06.01.2020г..Същият обяснява, че при АУАН срещу чужд гражданин веднага се издава НП, като АУАН не му е изпращан и НП не е издадено т.е касае се за АУАН 19632 /т.е. процесния за ПТП/.

Към преписката на л.15 е представена заповед №81212-6200 от 27.07.2017г. на министъра на вътрешните работи, видно от която И. А. /дисциплинарно-наказващият орган/ е преназначен на длъжността –началник сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ на СДВР. Приложен е и на л.16 акта за встъпване на посочената длъжност.

В съдебното производство е разпитан свидетелят Р. А.. Същият разяснява обстоятелства по случая /които вече си спомня, за разлика от писменото сведение по преписката/, както и че са останали извън работно време, като са съставени 2 АУАН-един за ПТП, втори за алкохола. Сочи че, документите са оставени на разследващия, за да може да работи. Принципно разяснява, че същите се придвижват чрез командира на отделението, като нямат допирни точки с Г. П., който е координатор на всички полицейски части в С. област.Самите актове се пишат на място, всеки полицай има таблет с парола, като има и принтер в колата. В реално време може да се види колко и какви актове са съставени. Накрая обаче допълва, че извън работно време –НП се издава от Г.П. като копие от акта му се праща по факса. Поддържа тезата, че при полицаите нищо не остава, а случаят е бил по сложен, защото

е имало дознание.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Оспореният акт е постановен от надлежен орган по смисъла на чл.204, т.3 от ЗМВР-ръководител на структура, какъвто е Началникът на отдел „Охранителна полиция“-комисар Ив.А., доколкото се установи от представените писмени доказателства на л.15 и сл., че е заемал посочената длъжност.

Заповедта съдържа реквизитите по чл.210, ал.1 от ЗМВР. Не се приема, че няма отразени време, място и обстоятелства относно извършеното деяние. Ясно е посочено, че не е изпълнил задължението си по чл.44, ал.3 от ЗАНН да предаде конкретния АУАН №19632 от 05.01.2020г. на наказващия орган Г.П. незабавно от съставянето му на 05.01.2020г.. Не е отразено мястото, но то е установим факт и не накърнява правото на защита на лицето- доколкото и двете страни има различни длъжности в структурата на полицията, то именно това е мястото и по –конкретно видно от докладните това е РУ-С. /тези мотиви могат и няма пречка да се изложат в съпътстващ заповедта документ, съгласно тълкувателна практика/. Има и мотиви относно индивидуализацията на наказанието, тъй като е отразено, че полицаят два пъти е награждаван и два пъти наказван.

Относно възражението за несъобразена норма на чл.206, ал.1 от ЗМВР във връзка с дадените обяснения- следва да се има предвид, че жалбоподателят е депозирал два пъти обяснения, но тези от 28.02.2020г. на л.29 са неотнормирани, тъй като проверката е възложена със заповед от 13.04.2020г. /л.25 въпреки, че в тези обяснения е посочено и че оригинала на документите са оставени в РУ-С.. Следва да се има предвид, че първоначално проверката е иницирана от липсващото СУМПС, описано като доказателство към АУАН №19631. Тези обяснения вероятно са във връзка с докладна записка от 12.02.2020г. на л.24, която касае както липсващото СУМПС, така и начина на отразяване на двата АУАН. След сформирането на комисия със заповедта от 13.04.2020г. сведения дават ОДЧ И. /л.46/, разследващия полицай Л. /л.47/, Г. П. /л.48/. Представеният болничен лист на л.51 касае времето от 06.04 до 05.05.2020г., както и преди това от 23.03.2020г. до 29.03.2020г. и от 30.03. до 05.04.2020г. т.е. за времето от 23.03. до 05.05.2020г. А. е бил в болничен отпуск. В този смисъл е и писмо на комисията за удължаване на срока за проверката, като е посочено, че не са снети обяснения на А. предвид отпуска му.Съответно срокът е удължен и обяснение са дадени от жалбоподателя на 15.06.2020г.. По делото няма болничен лист за този ден, поради което се прави извода, че е несъстоятелен довода на защитата, че лицето е било в отпуск. Следва да се има предвид, че макар да липсва покана /което се установи в последното с.з. от писмо на ответника/, то за оспорваният не е било неясно за какво му се искат обяснения. Макар действията да са започнали по повод липсващия оригинал на СУМПС и опитите на ответника за установяването му, то този документ е бил описан и е част от АУАН №19631 от 05.01.2020г. /л.65/, поради което и целта на изискваните обяснения е именно установяването на фактите по депозирането на двата АУАН след съставянето им. Следователно –след като служителят е наказан за непредставянето незабавно на административно-наказващия орган на АУАН №19632, то видно е, че е дал обяснения по повод на това деяние на 15.06.2020г.. Липсата на покана сама по себе си може да се свърже с процесуално нарушение, което е съществено, само ако обяснения не са предоставени. След като има такива и същите са конкретни, то от тяхното съдържание може да се предположи какво е поискал да узнае ответника. Дори да бяха дадени по време на отпуск

–обясненията отново не биха довели до процесуално нарушение, което да е съществено. Идеята на поканата и обясненията е за страната да е ясно какво производство се осъществява и кои факти се изясняват. Даването на обяснения в работен, почивен ден или по време на отпуск може да е съществено процесуално нарушение единствено, ако се е отразило на способността на служителя да ги даде. Конкретно за А. е ясно какво го питат и същият спокойно и обстоятелствено е изложил своята позиция.

Относно довода на жалбоподателя за нарушен чл.195, ал.1 от ЗМВР: видно от разпоредбата дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. По аргумент от нормата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение е открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а нарушението е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно - наказващ орган. В конкретния случай за извършването на нарушението е посочена датата 05.01.2020г. като материалите от проверката са постъпили при дисциплинарно-наказващия орган след 09.07.2020г., когато справката от 09.07.2020г. на л.20 от комисията от РУ-С. е входирана в ОД на МВР-С.. С тази справка именно се предлага на А. да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Съответно заповедта е издадена на 28.10.2020г. т.е. след 2 месечния срок, който е изтекъл на 09.09.2020г.. Каква е причината дисциплинарно-наказващият орган да бездейства е неотнормимо. Видно от резолюция върху справката от 09.07.2020г. има гриф „Запознат“ и нечий подпис. Същият подпис на Началник С. стои и под следващата резолюция от 09.10.2020г. гласящ „За издаването на заповед за дисциплинарно наказание“. Следва да се има предвид, че от момента на получаване на тази справка тече 2 месечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР, но същият е в рамките на 1 годишния срок от извършване на деянието. За да не е спазена нормата на чл.195, ал.1 ЗМВР следва наказанието да е наложено при неспазване на всеки един двата срока. Безспорно заповедта е издадена в 1 годишния срок от извършване на деянието, но ответникът не е доказал, че е издал акта при спазване на 2-месечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР, а точно обратното оспорващият установява, че този срок не е спазен. Следва да се има предвид, че това е основен довод в жалбата и не се касае за пропускането на срока с няколко дни, а за бездействие от месеци. Дали летния сезон или други фактори са допринесли за пропускането на срока – е ирелеватно. При получаването на справката – всички факти са били изяснени и бездействието на ответника в нарушение на чл.195, ал.1 от ЗМВР – води до опорочаване на издадената заповед като влече нейната отмяна, поради процесуална незаконосъобразност. В този смисъл е съдебната практика -Решение № 10219 от 2.08.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2385/2017 г., V о.,решение №17066 от 18.12.2013г. по адм.дело №1962/2013г. Vo. На ВАС и др..

Съответно, ако не беше допуснато посоченото процесуално нарушение-съдът намира, че другите релевираны нарушения не са установени. Ответникът е наложил наказание „порицание“ в минималния срок, макар лицето да има 2 награди и 2 наказания, което наказание се следва за неизпълнение на служебните задължения. Същите се състоят и в задължението за спазване на нормативната база. Конкретно правилно по същество е установено, че деянието е извършено. Видно от чл.44, ал.3 от ЗАНН – АУАН следва да се представи на АНО незабавно /за разлика от новата

редакция, която още не е в сила, а считано от 23.12.2021г.14-дневен срок/. Установи се, че това за лице, чужд гражданин – е посоченият в заповедта Г. П.. Показанията на свидетелят А. с нищо не допринасят за установяването на защитната теза, че актът е предоставен, макар и на следващият ден. Видно от писмените доказателства по преписката, които са доказателства и по смисъла на АПК /*без да е необходимо да се преразпитват лицата дали сведения/, то изобщо не е издадено НП. Редът за предаване на АУАН е посочен в справката на л.26 от 03.04.2020г. и като доказателства по делото следва да се кредитира, макар и след дейността на комисията и справката. Този ред включва отчет на АУАН срещу подпис от служител в АНД. Подобни данни не се установяват, а се установява, че АУАН №19632 от 05.01.2020г. е вписан в актовата книга под позиция №711 /предходният АУАН е вписан под позиция №706/ като на 07.01.2020г. е получен от служител на О., което не е незабавно. Видно от показанията на А., на практика актовете се оставят в РУ-С. в една тавичка. Оправданието с образуваното дознание – е ирелевантно, тъй като същото касае другия АУАН /втория за алкохола/, а не процесния.

Следователно – недоказването на ответника, че е спазен 2 месечния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР, прави заповедта незаконосъобразен акт, който следва да се отмени.

Следва да се присъдят разноски на оспорващия 10лв. д.т. и 500лв.адвокатско възнаграждение на л.14, което е изплатено изцяло и не е прекомерно. Същото е съобразено с чл.8, ал.2 т.3 от Наредба №1/2004г. като минималния размер по ЗМВР е 400лв..Следва да се присъди и платената д.т. от 10лв. или общо 510лв.разноски.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на М. К. А. ЕГН [ЕГН] от @@5@[жк]бл.112 вх.Б ап.32 ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №517з-5957 от 28.10.2020г., на Началник отдел“Охранителна полиция“ при ОД на МВР-С., с която му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 510лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.

Преписи на страните.

Съдия: